

Một số tư liệu về Cách mạng tháng Mười Nga đối với Cách mạng Việt-nam

Năm 1930, ngay sau khi Đảng Cộng sản Đông-dương thành lập, Đảng đã công bố một loạt văn kiện hoan nghênh Cách mạng tháng Mười và ủng hộ Liên-bang Xô-viết.

Trong 13 khẩu hiệu của bản Luận cương chính trị cách mạng tư sản dân quyền cũng tức cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân của chúng ta đã có những khẩu hiệu ủng hộ Liên bang Xô-viết, con đẻ của Cách mạng tháng Mười. Và, cũng từ đó, mỗi năm cứ đến dịp kỷ niệm Cách mạng tháng Mười, trên các báo chí của Đảng đều có những bài giới thiệu và ủng hộ Cách mạng tháng Mười. Năm 1930, đã xuất hiện tờ « Truyền đơn kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga — Kỷ niệm thứ 13 cuộc đại thắng Cách mạng tháng Mười » như sau :

Kỷ niệm thứ 13 cuộc đại thắng Cách mạng tháng Mười

Thợ thuyền và lao động các nước !

Ngày 7 tháng 11, cùng nhau thị uy phản kháng đế quốc chiến tranh !

Ủng hộ Nga Xô-viết ! Ủng hộ vô sản chuyên chính !

Cách mạng tháng Mười là cái kết quả thực hiện của chủ nghĩa Mác — Ăng-ghe-n, mà Lê-nin là đồ đệ trung thành đã hiểu thấu và noi theo trong thời đại đế quốc chủ nghĩa, thời đại cách mạng vô sản, thời đại lập chính quyền vô sản để kiến thiết xã hội chủ nghĩa theo cách khoa học.

Cách mạng tháng Mười thành công là vì có đảng Bôn-sê-vich do Lê-nin làm thủ lĩnh, tổ chức rất nghiêm ngặt theo con đường cách mạng tranh đấu của chủ nghĩa Mác, chỉ dẫn thợ thuyền và kéo nông dân lao động làm cách mạng được toàn thắng.

Cách mạng tháng Mười đại thắng không phải là một sự biến động thường trong lịch sử, mà

chính là bước đầu tiêu diệt của chế độ tư bản khai xương uống máu kẻ làm ăn.

Lê-nin học lấy chủ nghĩa Mác — Lê-nin đem tài học và kinh nghiệm tranh đấu thực hành ở thời đại thế giới cách mạng. Lê-nin phân tích rành rẽ các cuộc vận động cách mạng tư bản ở Âu Mỹ, các vận động cách mạng vô sản đã qua, và nhất là học xét tỉ mỉ những điều lầm lỗi của Paris Công xã 1871, cách mạng Nga 1905, nên đã luyện đảng Bôn-sê-vich thành đội quân tiên khu của giai cấp vô sản vững như đồng, cứng như sắt. Nhờ sức tranh đấu rất quyết liệt của thợ thuyền và nông dân hàng mấy trăm năm, kinh nghiệm đã nhiều hy sinh cũng lắm, và cũng nhờ đảng Bôn-sê-vich tổ chức rất vững vàng mạnh mẽ nên một phần sáu địa cầu mới thoát vòng tư bản, phong kiến.

*

Lúc trước Nga là một xứ quân chủ chuyên chế, đế quốc khoét đẽo, tư bản bóc lột, quân phiệt hoành hành 118 dân tộc, 160 triệu nhân dân, trừ ra một năm người được hưởng lợi, còn thì đều bị ở dưới ách của chế độ Nga hoàng.

Đế quốc Nga rất rộng lớn, song cũng rất là hậu tiến đối với các xứ tiền tiến Âu Mỹ thì chỉ là một xứ nông phổ thuộc địa mà thôi. Thợ thuyền và nông dân bị bóc lột rất ghê gớm, thợ đàn bà trẻ con càng khốn khổ hơn, chẳng khác nào ở Đông-dương vậy. Các dân tộc thuộc địa của Nga hoàng thì lại lầm than kẻ ra khôn xiết. Mỗi năm đói rét, dịch tễ, chết không biết bao nhiêu, còn bọn tư bản và lũ công hầu thì vẫn sung sướng vui chơi trên đồng xương vô định.

Kịp đến hồi đại chiến tranh 1914, bọn Nga hoàng theo liệt cường đế quốc đem thợ thuyền và nông dân ra bắn giết nhau với thợ thuyền và nông dân Đức — Áo, hàng triệu người phải

bỏ xác chốn sa trường. Ở trong nước, kinh tế tiêu điều, thương mại đình trệ. Phần thì đói rét chết không biết bao nhiêu, phần thì trước bị bọn Nga hoàng sau bị bọn xã hội khủng bố, mỗi mỗi đều là những cái nguyên nhân làm cho quần chúng nổi dậy.

*

Thợ thuyền và nông dân bị đói chết, bị tàn sát như vậy, lại không có một chút may may tự do quyền lợi gì, cũng như Đông-dương ở dưới quyền đế quốc Pháp. Trước chính phủ quân chủ áp chế thế nào, thì sau chính phủ dân chủ tư bản áp chế cũng thế, vì hình thức tuy có đổi, nhưng cái nguyên chất tư bản bóc lột vẫn còn; ngoài biên thì lính tráng vẫn phải nằm đờ đạn, cho nên đều sục rục đứng lên, đòi: cơm ăn, ruộng đất và hòa bình.

*

Song những điều kiện ấy giai cấp tư bản không thể nào giải quyết được, trừ phi giai cấp vô sản hợp với nông dân lao động nổi lên làm cách mạng mới giải quyết xong. Đảng Bôn-sê-vich là đảng của giai cấp vô sản bên hiệu triệu quần chúng đứng lên ngày 7 tháng 11, cướp lấy chính quyền, lập chính phủ Xô-viết của Thợ thuyền Nông dân Bình lính. Chính phủ Xô-viết tịch ký tất cả của cải của bọn đế quốc, tư bản, phong kiến, nhà máy giao cho thợ thuyền; ruộng đất cấp phát cho nông dân; giải phóng cho đàn bà, cho quyền lợi như đàn ông; cho các dân tộc nhỏ yếu bị áp chế khi trước được quyền tự quyết; lập Hồng quân cách mạng của thợ thuyền và nông dân bảo vệ cho cách mạng.

*

Cách mạng Nga tháng Mười đứng 13 năm nay; chính quyền vô sản được 13 tuổi. Chế độ xã hội của vô sản củng cố ngày nào là cái nguy cơ cho chế độ tư bản thối tha ngày ấy. Không những bọn tư bản mất chỗ cướp bóc nguyên liệu, tiêu thụ hàng hóa lợi dụng nhân công ở một phần sáu mặt đất mà muốn đánh phá Nga Xô-viết, mà vì Nga Xô-viết lại là cái lò nung nấu cách mạng, cái thành trì của thế giới cách mạng.

Cách mạng tháng Mười chẳng những thành công về đường chính trị mà lại đắc thắng về đường kinh tế nữa. Bọn tư bản phong kiến Nga để lại hương hỏa không bao nhiêu: một xíu không công nghiệp, nông nghiệp thì còn theo lối tiền tư bản và phong kiến. Bởi vậy muốn cho Liên bang Xô-viết độc lập về kinh tế không

phải đầu hàng đế quốc, và có đủ điều kiện kiến thiết xã hội chủ nghĩa, chính phủ phải dùng sức phi thường, một mặt mở mang kỹ nghệ nặng (như kỹ nghệ làm máy móc, v.v...), một mặt mở mang nông nghiệp, tổ chức nông dân vào đường làm ăn công cộng.

Anh chị em thợ thuyền Nga xây đắp nền xã hội rất sốt sắng hăng hái, vì họ hiểu rằng làm là làm cho họ, chứ không phải làm cho quân thù tư bản. Bọn tư bản đế quốc thấy vậy rất kinh hồn. Chúng hết cách tổ chức phá Xô Nga, nào cấp tiền cho bọn phản cách mạng, nào giúp quân nhu cho các xứ Balkan, nào xúi bọn quân phiệt Tàu cướp đường xe lửa Trung Đông để gây chinh chiến, nào cầm đầu các nước nhỏ thắt chặt đường kinh tế để ngăn cản việc kiến thiết xã hội chủ nghĩa.

*

Song thợ thuyền thế giới không cho quân thù đứng tới Liên bang Xô-viết. Mỗi năm đến ngày 7 tháng 11, anh em khắp các nước đều biểu tình ủng hộ tổ quốc của lao động.

Nhưng đến lần kỷ niệm thứ 13 này không phải ta chỉ còn ở trong cái thời kỳ tuyên bố biểu đồng tình với Xô Nga mà thôi. Đương lúc này là lúc khủng hoảng kinh tế làm rung động hoàn cầu là lúc thợ thuyền tranh đấu với tư bản rất kịch liệt, sinh mệnh giai cấp thợ thuyền toàn thế giới càng liên lạc khăng khít chết sống với Cách mạng tháng Mười. Mỗi một cuộc thắng lợi về việc kiến thiết xã hội chủ nghĩa ở Xô Nga là một cuộc thắng lợi của giai cấp vô sản thế giới. Mỗi một cuộc mưu phá Xô Nga là một cuộc mưu hại đến quyền lợi sinh hoạt của thợ thuyền các nước. Những cường quốc mưu đồ phá hoại Xô Nga bằng chiến tranh hay bằng kinh tế, chính là những bọn thắt chặt trình độ sinh hoạt của thợ thuyền, của cả lao động thành thị thôn quê ở các nước tư bản và các thuộc địa.

Bởi thế việc ủng hộ Xô Nga không bao giờ xung hợp với việc chống giữ quyền lợi sinh hoạt của lao động thiết thực như bây giờ. Bảo hộ Xô Nga nghĩa là bảo hộ giai cấp vô sản chống với sự tiến công của tư bản, chống với chế độ khủng bố và độc tài phát-xít.

*

Cách mạng tháng Mười chói sáng khắp năm châu. Ánh sáng ấy làm cho thợ thuyền và nông dân, mà nhất là anh em ở các xứ bị áp chế, tỉnh dậy theo gương các đồng chí ở Xô Nga. Dưới cờ Quốc tế cộng sản của Lê-nin chúng ta sẽ nổi lên diệt trừ chế độ tư bản sau này.

Cách mạng tháng Mười Nga thành công muôn năm ! Thế giới cách mạng muôn năm !

(Theo Báo vô sản, cơ quan của Đảng Cộng sản Pháp (S.F.I.C.)

số 3 ra ngày 7-11-1930, năm thứ nhất Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng Cách mạng, số 473b).

Đây là truyền đơn « Tuyên truyền đại cương kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga năm 1930 » của xứ ủy Nam-kỳ.

Tuyên truyền đại cương kỷ niệm Cách mạng tháng Mười (Nga) năm (1930).

Cuộc Cách mạng tháng Hai 1917, vô sản và nông dân đánh trúc Nga hoàng lập. Chánh phủ Xô-viết, đó là cuộc Cách mạng tư sản dân quyền. Nhưng lúc bấy giờ giai cấp vô sản và nông dân chưa có tổ chức kiên cố. Vì thế nên tuy vô sản và nông dân nổi lên bạo động đánh trúc Nga hoàng mà rốt cuộc chánh quyền về tay tư bản. Cách mạng tư sản dân quyền được thành công thành lập chánh phủ lâm thời, nhưng chưa thi hành được nhiệm vụ căn bản nào cả : Nghĩa là, không tịch kỹ ruộng đất của địa chủ chia cho dân cày, không thực hành giải phóng các dân tộc thiểu số, thế thì sau cuộc Cách mạng tháng Hai phải có cái chuyển hướng trên con đường chính trị và kinh tế của Đảng Bôn-sê-vich. Cũng bởi chánh phủ lâm thời trước khi nắm chánh quyền thì hứa hẹn này nọ rất nhiều với quần chúng lao động nên chiếm được đa số trong các Xô-viết, tiếp đến sau khi chánh quyền về tay chúng nó rồi, thì chúng nó không dám đã động đến quyền lợi của tư bản, cũng không thi hành được một mảy may gì những lời hứa với quần chúng công nông, không những vậy mà lại còn ra mặt phản động (bắn lính cách mạng, lấy súng của lính và thợ cách mạng bắt phái Bôn-sê-vich, phá nhà báo cách mạng, theo hùa với đế quốc Anh, Pháp khởi chiến lại với Đức v.v...) vì thế nên bắt đầu từ tháng 7 quần chúng Công Nông tự kinh nghiệm gỡ mặt nạ chánh phủ lâm thời, phản cách mạng, nổi lên biểu tình thị oai đã đảo chánh phủ lâm thời, và lại giữa lúc này dân chúng hết sức đói rét nền kinh tế trong xứ rất nguy nan. Đảng Bôn-sê-vich nhân cơ hội nỗ lực tuyên truyền cổ động, hô cao các khẩu hiệu « Phát bánh cho dân » « Dứt chiến tranh » « Đảo đảo chánh phủ lâm thời ». Quần chúng Công Nông Bình hết sức hưởng ứng chiếm được đa số trong Xô-

viết. Ngày 25 tháng Mười 1917 mới nổi lên làm võ trang bạo động đánh trúc chánh phủ lâm thời, chánh quyền hoàn toàn về tay giai cấp vô sản lập chính phủ Xô-viết, chấm dứt chiến tranh với Đức, cho các dân tộc thiểu số được quyền tự quyết, tịch kỹ ruộng đất chia cho dân cày, quốc hữu hóa những cơ quan sanh sản chánh. Đó là cuộc Cách mạng tháng Mười được thành công triệt để, quần chúng Công Nông Nga được hoàn toàn giải phóng ách nô lệ vạ. Nhưng hiện thời Liên bang Xô-viết đương kiến thiết xã hội chủ nghĩa, không giai cấp, không người bóc lột người, không người thất nghiệp, nền kinh tế càng ngày càng thịnh vượng, so với các đế quốc thì trước kia ở cực chót mà nay đã vượt lên cực cao hơn, kế hoạch 5 năm thứ nhất sẽ được hoàn toàn thắng lợi trong 4 năm rưỡi, 180 triệu vô sản ở Liên bang Xô-viết hiện giờ được hưởng hạnh phúc hoàn toàn. Cái kết quả cuộc Cách mạng tháng Mười là cái kết quả rất tinh thần, rất tốt đẹp, rất vẻ vang, toàn thế giới xưa nay chưa từng thấy vậy. Làm cho tư bản chủ nghĩa trên thế giới phải kinh hồn, tìm hết cách để phá hoại mà không sao phá nổi, phải đành khoanh tay nhượng bộ ngay. Cách mạng tháng Mười thành công không những quần chúng vô sản Nga được hoàn toàn giải phóng kiếp nô lệ của mình, mà cái gương ấy chói rọi khắp cả hoàn cầu làm cho vô sản giai cấp và dân tộc bị áp bức toàn thế giới noi theo gương kịch liệt phấn đấu chống với giai cấp bóc lột để cởi ách cường quyền của mình. Cách mạng tháng Mười thành công không những để làm gương cho quần chúng vô sản toàn thế giới noi theo, mà lại thúc dục tinh thần hy sinh cương quyết của công nông toàn thế giới bước ra trường chiến đấu làm cho cách mạng thế giới chóng thành công. Cách mạng tháng Mười thành công không những làm thành tri kiên cố cho ta, mà lại là một bài học rất đáng để cho ta học hỏi kinh nghiệm mà tổ chức cuộc cách mạng thắng lợi ở xứ ta vậy. Và lại hiện tình thế giới ngày nay, trình độ phát triển của tư bản chủ nghĩa đã đến cực điểm rồi, chánh là cái thời kỳ mà chúng nó sắp nhào đầu xuống huyết. Vậy đương cơn nguy cấp chúng muốn sống tạm phải làm sao ? Một là gây cuộc đế quốc chiến tranh, xô đẩy công nông ta ra làm mồi cho tên đạn để cướp giật thuộc địa, thị trường lẫn nhau để tiêu thụ hàng hóa. Hai là tìm hết cách để ép nặn máu mỡ công nông ta để chần chỉnh nền kinh tế của chúng. Riêng về Công nông Đông-dương ta vì chính sách áp bức của thuộc địa càng nặng nề thảm khổ hơn nữa cứ chịu một phần ảnh hưởng ấy, chắc chắn rằng không thể gì tránh khỏi cuộc chết đói, chết bần với lũ tàn

nhấn kia. Bởi thế nên phong trào tranh đấu càng ngày càng dữ dội, để quốc Pháp lo cho nền thống trị phải nghiêng đổ, hèn dờ hết ngón thủ đoạn dã man để thâm sát và tù đầy chiến sĩ cách mạng ta. Vì vậy mà cuộc kỷ niệm Cách mạng tháng Mười mỗi năm mỗi mới là vì Đảng ta bao giờ cũng liên lạc cuộc kỷ niệm với các quyền lợi nhu cầu của Công Nông lao động. Lại Đảng ta và tùy theo trường hợp mà huy động và tổ chức các hình thức tranh đấu của Công Nông nếu quần chúng sức sức tranh đấu mà Đảng ta không lãnh đạo chỉ huy chờ tới ngày «đỏ» sẽ tổ chức tranh đấu, thì hết sức nguy hiểm, lại một điều nguy hiểm hơn nữa là, không nhân ngày «đỏ» mà tăng gia sức tuyên truyền cổ động để gây dựng một phong trào Công nông cho mạnh mẽ. Đó chính là chánh sách hoạt đầu, cần phải tranh đấu trừ diệt những lối ấy đi; thì mới mong đoàn thể cách mạng được đông đúc, hàng ngũ Đảng ta được vững vàng, chúng ta kỷ niệm Cách mạng tháng Mười là cốt để phổ trương lực lượng hùng dũng của Công nông ta và kiên cố thành trì của cách mạng vô sản cũng như để quốc Pháp mỗi năm đến ngày 14 tháng 7 diễu binh tập trận ăn chơi vui mừng là cốt để duy trì chế độ tữ bản cho bền vững lâu dài. Vì những tình hình trên đây mà cuộc kỷ niệm Cách mạng tháng Mười năm nay hết sức nghiêm trọng. Các đồng chí phải đứng cảm ra sức tuyên truyền huy động quần chúng ra trường tranh đấu.

LÂM THỜI CHẤP ỦY NAM-KỲ
(Theo nguyên bản chụp phim của
Viện Bảo tàng cách mạng số: S-CII-1)

* * *

Báo Tranh đấu, cơ quan Trung ương của Đảng Cộng sản Việt-nam ngày 1-11 năm 1930, số đặc biệt, năm thứ nhất, viết bài kỷ niệm Cách mạng tháng Mười như sau:

Kỷ niệm Cách mạng tháng Mười

Ngày mồng 7 tháng 11 (dương lịch) tức là ngày 25 tháng 10 (lịch Nga) vô sản giai cấp Nga liên hiệp cùng dân cày, binh lính đánh đổ quyền thống trị của giai cấp tư sản dựng lên nền vô sản giai cấp chuyên chính.

Vô sản Nga làm cách mạng tháng Mười để làm gì? Để mở đường cho việc xây dựng xã hội cộng sản; trong xã hội cộng sản ai cũng làm, ai cũng đủ ăn, đủ dùng như nhau không có phân chia giai cấp, áp bức lẫn nhau như ở xã hội tư bản hiện thời. Con đường đi đến xã hội cộng sản không phải một ngày mà đến ngay được xã hội cộng sản. Trước hết hãy đuổi bọn tư bản đi đã,

rồi vô sản giai cấp nắm lấy hết cả chính quyền vào trong tay và đem sung công các khí cụ sinh sản trọng yếu, để làm việc xây dựng cái xã hội mới. Từ lúc đánh đổ tư bản cho đến lúc xã hội Cộng sản xuất hiện, xã hội phải trải qua một thời kỳ quá độ (1) để xây nền tảng xã hội mới, và để dạy dỗ loài người theo một tinh thần xã hội mới.

Thời kỳ ấy tức là thời kỳ xã hội chủ nghĩa. Chủ nghĩa xã hội tức là bước đầu của chủ nghĩa cộng sản.

Xô Nga đương ở vào thời kỳ kiến thiết xã hội chủ nghĩa.

Con đường kiến thiết xã hội chủ nghĩa. — Muốn gây dựng xã hội theo xã hội chủ nghĩa thì phải xây dựng cái nền móng của nó đã. Cái nền móng đó tức là kinh tế xã hội chủ nghĩa, kinh tế công cộng. Ta thử xem Xô Nga kiến thiết xã hội chủ nghĩa ra sao? Ở Xô Nga, kinh tế trước sút kém lại gặp 7 năm đế quốc chiến tranh và nội chiến, nền kinh tế bị đổ nát tan hoang. Vậy hồi đầu hãy để cho tư bản nhỏ sống đã, còn đại công nghệ, đại nông nghiệp phải công cộng hóa. Một mặt nhà nước vô sản đã sung công các cơ quan sinh sản trọng yếu và lấy pháp luật quyền luật hết sức hạn chế phần tư bản nhỏ lại, một mặt nhà nước đem tiền của, pháp luật và quyền lực, hết sức khuếch trương nền kinh tế xã hội thị trường chủ nghĩa không thể ngóc lên được, chỉ có ngày một tiêu diệt đi thôi, mà phần kinh tế xã hội ngày một bành trướng, lấn áp phần kinh tế tư bản, cho đến lúc nuốt hẳn cả kinh tế tư bản, lúc bấy giờ xã hội chủ nghĩa hoàn toàn ra đời.

Sự thực hành kiến thiết xã hội chủ nghĩa ở Xô Nga. — Bốn năm đầu sau khi cách mạng Xô Nga bậ về nội chiến đến năm 1921 mới thực bắt đầu kiến thiết nền tảng xã hội mới. Đến năm 1927 Xô Nga phục hưng lại được nền kinh tế như trước hồi đế quốc chiến tranh (1914-1918). Trước kia năm 1928 Xô Nga kiến thiết kinh tế theo chương trình đặt từng năm một, bắt đầu từ tháng 10 năm 1928 đến tháng 10 năm 1930 để kiến thiết xã hội chủ nghĩa cho mạnh hơn. Cái chương trình 5 năm ra đời, tụi tư bản và tụi phần cách mạng đều cho là một việc không bao giờ thực hành được, chúng ta hãy xem sự thực, mới 2 năm đầu mà sự sinh sản tăng quá số dự tính trong chương trình gấp đôi, gấp ba, tăng mau chóng đến nỗi sức sinh sản của nhiều ngành công nghệ đã vượt được sức sinh sản các ngành ấy trong nước Hoa-kỳ là nước tư bản mạnh nhất thế giới. Người ta tính ra rằng: chỉ 4

(1) Thời kỳ quá độ là thời kỳ phải đi qua.

năm hay 3 năm rưỡi là làm xong chương trình định làm trong 5 năm. Kinh tế Xô Nga phát đạt trong 2 năm trời bằng kinh tế các nước tư bản nở mang trong mấy chục năm. Chương trình 5 năm là chương trình cải tạo của Xô Nga.

Lại phải nhớ rằng kinh tế phát đạt như trên là kinh tế xã hội, nghĩa là kinh tế công cộng. Sự sản xuất đồ vật đã tăng lên rất nhiều mà do kinh tế công cộng làm ra, thế nghĩa là thợ thuyền dân cày làm ra bao nhiêu được hưởng bấy nhiêu. Sự sinh hoạt ngày càng sung sướng. Thợ thuyền dân cày Xô Nga được hưởng nhiều quyền lợi chính trị, kinh tế, không có thợ thuyền dân cày nước nào trên thế giới được như thế. Những quyền lợi đó có nhiều lắm nhưng đây hãy kể ra mấy thứ đặc biệt:

1. Anh chị em ở Xô Nga nắm hết cả chính quyền vào trong tay, làm chủ trong nước, tự mình cai trị lấy mình.

2. Thợ thuyền tự quản lý lấy các nhà máy, dân cày tự quản lý lấy hợp tác xã, lợi làm ra bao nhiêu, trừ tiền công ngày một cao lên, còn góp vào quỹ công cộng của nhà nước (của mình) để nhà nước đem sửa sang sự sinh hoạt cho toàn thể thợ thuyền dân cày chứ không như ở nước tư bản, tư bản và địa chủ thu hết cả lợi của thợ thuyền, dân cày làm ra để sung sướng riêng.

3. Thợ thuyền, dân cày được nhiều thì giờ thảnh thơi để giải trí, học tập và được học từ bậc ấu học đến đại học không mất tiền nên tri khôn càng mở mang. Sự kiến thiết xã hội chủ nghĩa càng phát đạt thì thợ thuyền và dân cày Xô Nga càng sung sướng, ý nghĩa thông thường của sự kiến thiết xã hội chủ nghĩa là như thế.

Vì sao Xô Nga kiến thiết xã hội chủ nghĩa được mau chóng như thế?

Đương khi công việc làm ăn ở Xô Nga được thịnh vượng về kinh tế phát đạt mau chóng lạ thường như thế thì cả thế giới tư bản mắc phải cái nạn kinh tế khủng hoảng dữ dội xưa nay chưa từng thấy. Bao nhiêu nhà máy, đồn điền, nhà buôn đều đóng cửa thiệt hại không biết bao nhiêu mà kể, lại còn hàng vạn thợ thuyền... (1) mà không có cơm ăn, việc làm, khổn khổ vô cùng. Vì sao? Chính vì 4 điều này:

1. Sự kiến thiết kinh tế theo một cách chương trình nhất định, theo sự cần dùng của nhân dân và năng lực sinh sản của bộ máy kinh tế, như thế không bao giờ thừa thãi quá, hay thiếu thốn quá, không hoang phí nhiều vật liệu và thì giờ, lại có thể lợi dụng tất cả những vật liệu ở khắp trong nước có thể lợi dụng được.

2. Hợp lý hóa những tiền lời làm ra không rút vào túi một thằng tư bản nào cả, mà thu về nhà nước để nhà nước mở mang thêm kinh tế và những việc công ích.

3. Quần chúng hiểu rằng: mình kiến thiết xã hội chủ nghĩa là để cho mình, nếu không làm nhanh thì các đế quốc chủ nghĩa sẽ đến phá nát công cuộc của mình, vì thế quần chúng hết sức đua tranh làm cho nhanh, cho nhiều, cho tốt, cho rẻ.

(Báo *Tranh đấu* cơ quan trung ương của Đảng Cộng sản Việt-nam, ngày 1-11-1930, số đặc biệt, năm thứ nhất, số báo này do Đảng bộ Hải-phòng in lại.

Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng số: 471b)

* * *

Báo *Tân học sinh* số 1 ra ngày 13-11-1930 của Nam-kỳ học sinh liên hiệp Hội đã đăng những tin về các nơi kỷ niệm Cách mạng tháng Mười năm 1930 như sau:

Tin tức kỷ niệm Cách mạng tháng Mười

Công Nông Bình Đông-dương đã thị oai rầm rộ kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga. Anh em học sinh cùng biểu tình đồng tình tỏ ý phản kháng chế độ tàn ngược của đế quốc Pháp, quyết đề công nông binh tiêu diệt đũa thù chung.

Các trường:

Tối bữa thứ năm 6—11 thì truyền đơn rải như mưa tuông nơi trường sư phạm Huỳnh-công-Phát, Beaux Arts và Huỳnh-k-Ninh. Qua ngày thứ sáu anh em trường Huỳnh-công-Phát nghỉ một buổi học để kỷ niệm Cách mạng tháng Mười.

Anh em trường Sa-đéc cũng rải truyền đơn và treo bản đồ.

Chợ lớn:

Phước-hưng, 5—11. — Anh em dân cày tụ họp nhau trên đường hơn 200 người diễn thuyết hơn nửa giờ rồi giải tán rất thông thả.

Rạch-kiến 7—11. — Anh em nông dân kéo nhau ra chợ hơn 300, tinh đề diễn thuyết nhưng còn đợi anh em lân cận thì lính đến nên giải tán.

Mấy làng kế cận thì đều coi ngày ấy như bữa tết, tụ họp ăn uống đốt pháo.

(1) Mất hai chữ (B.T.).

Gia-dịnh :

Dân làng Tân-lương hợp nhau làm biểu tình thị oai, trưng bản đồ. Linh can thiệp vào, 1 người dân bị thương.

Thủ-dầu-một :

Bữa 7—11, lối 8 giờ rưỡi, hơn trăm nông dân làng Thuận-giáo trưng băng đồ diễn thuyết. Sau đó tụi làng bắt bầy 7 người.

Nghệ-an, Hà-tĩnh :

Tối bữa 7—11 hơn 2.500 anh em nông dân biểu tình thị oai ở Cẩm-lộc, Đô-lương, Yên-xuân, Yên-thanh, Phủ-diễn. Linh can thiệp. 40 người chết và bị thương.

Hiện nay nhiều làng trong mấy tỉnh đó đã lập Xô viết Công nông.

(Báo *Tán học sinh* số 1, ra ngày 13-11-1930 của Nam-kỳ học sinh liên hiệp hội.

Theo nguyên bản chụp phim của Viện Bảo tàng Cách mạng số: b. CII — 1).

* * *

Năm 1930 — 1931 do sự khủng bố đẫm máu của thực dân Pháp đối với phong trào cách mạng nước ta, phong trào có tạm lắng xuống. Nhưng đến cuối 1931, và những năm 1932, 1933, 1934 Đảng bắt đầu và đã phục hồi lại tổ chức. Do đó, đến 1934 nhân dịp kỷ niệm Cách mạng tháng Mười, báo *Lao động*, cơ quan tuyên truyền địa phương của Chấp ủy Tây Nam-kỳ ra số báo đặc biệt « Lịch sử và ý nghĩa kỷ niệm Cách mạng tháng Mười »: trình bày những lý do khiến cho giai cấp công nhân và nông dân ở Đông-dương phải kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga :

« Chỉ có Đảng Bôn-sê-vich mới bênh vực quyền lợi cho Công Nông và quần chúng lao khổ mà thôi ».

Lịch sử và ý nghĩa kỷ niệm Cách mạng tháng Mười

Ngày 7-11 Tây, lịch Nga vào ngày 25-10-1917, cách đây 17 năm.

Anh em chị em thợ thuyền dân cày, binh lính và quần chúng lao khổ Nga đều ở dưới chế độ rất dã man, rất áp bức bóc lột của bọn Nga hoàng nên anh em chị em lao khổ không thể chịu nổi, tổ chức ra nhiều đoàn thể cách mạng âm mưu lật đổ Nga hoàng. Vì ở Nga có nhiều đoàn thể cách mạng còn non, chưa từng kinh nghiệm về đường đấu tranh, cho nên bị thất bại luôn, mà mỗi lần bị thất bại thì Nga hoàng thẳng tay tàn sát: nào là tù đầy, bắn giết không biết bao nhiêu; những sự dã man ấy còn hơn Đông-dương ngày nay! Bọn Nga

hoàng có phải áp bức và tàn sát như vậy mà thôi đâu, chúng nó lại còn lôi kéo quần chúng ra trận năm 1914—1918 nữa.

Nga hoàng áp bức quần chúng một cách vô cùng tận như vậy, cho nên trong nước phong trào cách mạng chống với Nga hoàng chẳng khác nào như dầu sôi lửa cháy, Nga hoàng không tài nào bài trừ cho tuyệt.

Đồng thời trong lúc phong trào cách mạng ở Nga đang sôi nổi như vậy, thì có bọn hoạt đầu phản cách mạng là đảng « Xã hội », chúng nó đứng ra hô hào sẽ bênh vực quyền lợi cho công nông. Chúng nó tuyên bố như vậy là để lừa gạt quần chúng làm theo, tăng gia thêm lực lượng đánh đổ Nga hoàng, cướp chánh quyền về tay chúng nó; ấy là cuộc cách mạng tư sản dân quyền tháng Hai ở Nga.

Sau khi cuộc cách mạng tư sản dân quyền được thắng lợi thì bọn « xã hội » tổ chức ngay ra « chánh phủ Lâm thời của tháng Kê-răng-ky ». Chánh phủ lâm thời tổ chức ra không phải là để bênh vực quyền lợi cho quần chúng mà trái lại chúng nó phản bội quyền lợi của quần chúng, tiếp tục chính sách của Nga hoàng, kéo quần chúng tham gia chiến tranh.

Thái độ của chánh phủ lâm thời hành động như vậy, quần chúng không tin nhiệm nên đứng ra biểu tình phản đối chánh phủ lâm thời. Bọn chánh phủ lâm thời, không thể dấu cái mặt nạ phản cách mạng được, nên chúng nó ra lệnh bắn giết đám quần chúng biểu tình.

Cái chân tướng phản cách mạng của chánh phủ lâm thời biểu lộ ra như vậy, cho nên Đảng Cộng sản Bôn-sê-vich (bolchevick) Nga gỡ mặt nạ phản cách mạng cho quần chúng được biết.

Cách mấy tháng sau, Đảng Cộng sản Bôn-sê-vich Nga liền ra khẩu hiệu « *Phải làm vỡ trang bọ động cướp chính quyền về tay vô sản, nông dân* ».

Ngày mà Đảng Cộng sản Bôn-sê-vich Nga lãnh đạo quần chúng, đánh đổ chính phủ lâm thời là ngày 7-11-1917.

Ngày ấy là ngày 150 triệu quần chúng lao khổ Nga thoát ly khỏi chế độ áp bức; ngày ấy là ngày chánh phủ Xô-viết tịch thu ruộng đất của địa chủ mà chia cho dân cày nghèo; ngày ấy lại còn giải quyết nhiều vấn đề sanh hoạt cho quần chúng lao động nữa, như là: bãi chiến, công nhân ngày làm 8 giờ, có xã hội bảo hiểm, nam nữ bình quyền.

Cách mạng vô sản Nga được thành công, không phải bênh vực quyền lợi cho nước Nga mà thôi, lại còn giải quyết nhiều vấn đề quan trọng cho các dân tộc thiểu số (là dân tộc tự quyết); cùng giúp cho cách mạng thế giới mau thành công.

Thành lập Đệ tam quốc tế để chỉ huy Cộng sản toàn thế giới. Đó là những điều lợi của cuộc cách mạng tháng Mười được thành công, mở đường sanh lộ cho tất cả quần chúng còn ở trong vòng áp bức và dốt đường chỉ lối cho các dân tộc còn chưa thắng lợi mau thành công, lo kiến thiết xã hội chủ nghĩa, làm cho không còn giai cấp, không người bóc lột người.

(Báo *Lao động*, cơ quan tuyên truyền địa phương Chấp ủy Tây Nam-kỳ.
Số báo đặc biệt ra ngày... 1934 (1)
Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng số : b - CII - 5).

Tại sao Công Nông Đông-dương phải kỷ niệm Cách mạng tháng Mười ?

Chúng ta kỷ niệm đây :

1. Vì Cách mạng tháng Mười là một bước đầu tiên thắng lợi của vô sản thế giới.
2. Chúng ta noi theo tinh thần của các chiến sĩ cương quyết hy sinh vì quyền lợi giai cấp tranh đấu mà phải bỏ mình.
3. Chúng ta học kinh nghiệm hay của Cách mạng tháng Mười.
4. Chúng ta vạch mặt chỉ trán bọn Quốc gia cải lương phản cách mạng và bọn chủ trương cực tả hoạt đầu Tờ-rốt-xkit (Troskyste) đồ đệ của Tờ-rốt-ky (Trosky) ở Đông-dương.

PHỤ CHÚ : Ngày kỷ niệm Cách mạng tháng Mười nên anh em Công Nông chỗ nào có đủ lực lượng kéo ra tranh đấu, biểu tình, họp mit-tinh, diễn thuyết :

- a) Nâng cao tinh thần Cách mạng tháng Mười.
 - b) Thừa cơ hội kỷ niệm Cách mạng tháng Mười, anh em chị em ra tranh đấu đòi quyền lợi thiết thực của chúng ta như là :
1. Chống các sưu thuế (đòi bỏ hẳn thuế thân).
 2. Chống lúa ruộng, lúa vay, tiền thế chrun, cống lễ.
 3. Công nhân ngày làm 8 giờ, có xã hội bảo hiểm.
 4. Trợ cấp cho công nhân thất nghiệp.
 5. Đàn bà con nít làm ngang hàng với đàn ông thì tiền lương phải ngang nhau.
 6. Đòi tự do đoàn kết, tự do ngôn luận, tự do đi lại của lao động.
 7. Phản đối khủng bố trắng, thả tù chính trị.
 8. Gỡ mặt nạ lừa gạt của Rô-banh và Ba-rêch.
 9. Phản đối phát-xít chủ nghĩa và đế quốc chiến tranh ; làm nội chiến cách mạng.

10. Ủng hộ Liên bang Xô-viết là thành trì của thế giới cách mạng.
11. Cách mạng tháng Mười muôn năm !
12. Quốc tế cộng sản muôn năm !
13. Đông-dương Cộng sản muôn năm !

L.N.

(Báo *Lao Nông*, cơ quan tuyên truyền địa phương Chấp ủy Tây Nam-kỳ.
Số báo đặc biệt ra ngày...-.....-1934 (2)
Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng số : b-CIII-5)

* * *

Năm 1935 Đảng lại có «truyền đơn kỷ niệm Cách mạng Nga tháng Mười—ngày 7-11-1935».

Tờ truyền đơn này giống như truyền đơn của lâm thời xứ ủy Nam-kỳ năm 1930 ở trên, nhưng vì ở cuối có những khẩu hiệu mà truyền đơn trên không có, nên cần cứ theo tài liệu của Viện bảo tàng cách mạng, chúng tôi công bố để bạn đọc tham khảo.

Truyền đơn kỷ niệm Cách mạng Nga tháng Mười (Ngày 7-11-1935)

Tuyên truyền đại cương kỷ niệm Cách mạng

Cuộc cách mạng tháng Hai năm 1917 vô sản và nông dân đánh trúc Nga hoàng lập chính phủ Xô-viết. Đó là cuộc cách mạng tư sản dân quyền. Nhưng lúc bấy giờ giai cấp vô sản và nông dân chưa có tổ chức kiên cố. Vì thế nên vô sản và nông dân nổi lên bạo động đánh trúc Nga hoàng. Rớt cuộc chính quyền về tay giai cấp tư bản. Tuy cách mạng tư sản dân quyền được thành công lập chính phủ lâm thời. Nhưng chưa thi hành được nhiệm vụ căn bản nào cả nghĩa là không tịch ký ruộng đất của giai cấp địa chủ chia cho dân cày. Không thực hành giải phóng các dân tộc thiểu số. Thế thì sau cuộc Cách mạng tháng Hai phải có cái chuyển hướng trên con đường kinh tế và chính trị của Đảng Bôn-sê-vich. Cũng bởi chính phủ lâm thời trước khi nắm chính quyền thì hứa này hứa nọ rất nhiều với quần chúng lao động nên chiếm được đa số trong các Xô-viết, kịp đến sau khi chính quyền về tay chúng nó rồi thì chúng nó không dám dấn động đến quyền lợi của tư bản, cũng không thi hành được một mảy gì những lời hứa hẹn với quần chúng công nông. Không những vậy mà lại còn ra mặt phản động (bán linh cách mạng, lấy súng của

- (1) Mờ không đọc được (B.T.).
- (2) Mờ không đọc được (B.T.).

linh và thợ cách mạng), bắt phải Bôn-sê-vich, phá nhà báo cách mạng, theo hùa với đế quốc Anh—Pháp khởi chiến lại với Đức v.v... Vì thế nên bắt đầu từ tháng 7 quần chúng công nông tự kinh nghiệm, gỡ mắt na chánh phủ lâm thời phản cách mạng. Nổi lên thị oai biểu tinh đã đảo chánh phủ lâm thời. Chánh phủ lâm thời đàn áp dữ dội. Và lại lúc này dân sự hết sức đói rách, nền kinh tế trong xứ rất nguy nan. Đảng Bôn-sê-vich nhân cơ hội tuyên truyền cổ động hô các khẩu hiệu « Phát bánh cho dân », « Dứt chiến tranh » liên lạc với khẩu hiệu « Đảo đảo chánh phủ lâm thời, tất cả chánh quyền về tay Xô-viết ». Nhờ sức tuyên truyền cổ động của Đảng Bôn-sê-vich và phản động lực của chánh phủ lâm thời mà quần chúng Công Nông Bình hết sức hưởng ứng, chiếm được đasổ trong các Xô-viết. Ngày 7 tháng Mười một năm 1917 nổi lên vũ trang bạo động đánh trực chánh phủ lâm thời, chánh quyền hoàn toàn về tay giai cấp vô sản, lập chánh phủ Xô-viết, dứt chiến tranh với Đức, cho các dân thiểu số được quyền tự quyết. Tịch ký ruộng đất địa chủ chia lại cho dân cày, quốc hữu hóa những cơ quan sanh sản chánh. Đó là cuộc cách mạng tuấn Mươi thành công triệt để, quần chúng Công Nông Nga được hoàn toàn giải phóng ách nô lệ vậy. Nhưng hiện thời Liên bang Xô-viết đương kiến thiết xã hội chủ nghĩa, không giai cấp, không người bóc lột người, không người thất nghiệp, nền kinh tế càng ngày càng thịnh vượng, so với các đế quốc thì trước kia ở bực chót, mà nay đã vượt lên bực cao hơn. Kế hoạch 5 năm thứ nhất được hoàn toàn thắng lợi trong 4 năm rưỡi, 180 triệu vô sản ở Liên bang Xô-viết hiện giờ được hưởng hạnh phúc hoàn toàn. Cái kết quả cuộc Cách mạng tháng Mười, là cái kết quả rất có tinh thần, rất tốt đẹp về vang toàn thế giới xưa nay chưa từng thấy. Làm cho tư bản chủ nghĩa trên thế giới, phải kinh hồn, tìm hết phương cách phá hoại mà không sao phá nổi, phải đành khoanh tay nhượng bộ ngay.

Cách mạng tháng Mười thành công không những quần chúng Nga được hoàn toàn giải phóng kiếp nô lệ của mình, mà cái gương ấy chói rọi khắp cả hoàn cầu làm cho vô sản giai cấp và dân tộc áp bức toàn thế giới noi theo gương ấy, kịch liệt phấn đấu chống với giai cấp bóc lột để cởi ách cường quyền của mình. Cách mạng tháng Mười thành công không những đã làm gương cho quần chúng vô sản toàn thế giới noi theo mà lại giục thúc tinh thần hy sinh cương quyết của Công Nông toàn thế giới bước ra trường chiến đấu làm cho cách mạng toàn thế giới chóng thành công. Cách mạng tháng Mười thành công không

những giục thúc chỉ hy sinh cương quyết của vô sản giai cấp toàn thế giới. Mà lại là thành trì kiên cố của vô sản giai cấp toàn thế giới dựa vào cho vững bước đi đến mục đích cuối cùng của mình.

Cách mạng tháng Mười thành công không những thành trì kiên cố cho ta, mà lại là một bài học rất đáng để cho ta học đòi kinh nghiệm mà tổ chức cuộc cách mạng thắng lợi ở xứ ta vậy — Và lại hiện tinh thế giới ngày nay trình độ phát triển của tư bản, đã đến cực điểm rồi, chính là cái thời kỳ mà chúng nó sắp nhào đầu xuống huyết vậy. Đương cơn nguy cấp chúng nó sống tạm phải làm sao? Một là gây cuộc đế quốc chiến tranh xô đẩy Công Nông ta ra làm mồi cho tên đạn, để cướp giật thuộc địa thị trường lẫn nhau, để tiêu thụ hàng hóa — Hai là tìm hết cách để ép nắn máu mỡ Công Nông ta để chấn chỉnh nền kinh tế của chúng. Riêng về Công Nông Đông-dương ta vì chánh sách áp của thuộc địa càng thâm khổ hơn nữa cùng chịu một phần ảnh hưởng ấy. Chắc chắn rằng không thể gì tránh khỏi cuộc chết đói chết bần với lũ tàn nhân kia. Bởi thế nên phong trào tranh đấu càng dữ dội. Đế quốc Pháp lọ cho nền thống trị phải nghiêng đổ bèn dờ hết thủ đoạn dã man để thám sát và tù đầy những chiến sĩ cách mạng. Vì vậy mà cuộc kỷ niệm Cách mạng tháng Mười mỗi năm mỗi mới là vì Đảng ta bao giờ cũng liên lạc cuộc kỷ niệm với các quyền lợi nhu cầu của Công Nông lao động hiện thời. Lại Đảng ta phải tùy theo trường hợp mà huy động và tổ chức tranh đấu của Công Nông. Nếu quần chúng sục sục tranh đấu mà Đảng ta không lãnh đạo chỉ huy, chờ tới ngày « Đổ » sẽ tổ chức tranh đấu thì hết sức nguy hiểm, lại một điều nguy hiểm hơn nữa là không nhơn ngày « Đổ » mà tăng gia sức tuyên truyền cổ động để gây dựng một phong trào Công Nông cho mạnh mẽ. Đó chính là chánh sách hoạt đầu. Cần phải tranh đấu trừ diệt những lối ấy đi, thì mới mong đoàn thể Công Nông được đông đúc, hàng ngũ Đảng ta được vững vàng. Chúng ta kỷ niệm Cách mạng tháng Mười là cốt để phổ trương lực lượng hùng dũng của Công Nông ta và kiên cố thành trì của Cách mạng vô sản. Cũng như đế quốc Pháp mỗi năm đến ngày 14-7 diễu binh tập trận ăn chơi vui mừng, là cốt để duy trì chế độ tư bản cho bền vững lâu dài. Vì những tình hình trên đây mà cuộc kỷ niệm Cách mạng tháng Mười năm nay hết sức nghiêm trọng. Các đồng chí phải tăng gia sức tuyên truyền hoạt động quần chúng kịch liệt ra trường tranh đấu những khẩu hiệu sau này :

1. Kỷ niệm Cách mạng tháng Mười.
2. Chống các thứ thuế, bỏ hẳn thuế thân.
3. Tăng tiền lương, bớt giờ làm trợ cấp cho dân thất nghiệp.
4. Tăng lúa gạo, bớt lúa ruộng, bỏ công lễ, hạn chế nợ nần.
5. Chống các độc quyền của đế quốc chủ nghĩa Pháp như rượu, muối, v.v...
6. Phản đối thuế thuốc.
7. Cấm sự cúp phạt, đánh đập dã man của bọn chủ. Thi hành luật bảo hiểm.

Ngày 7 tháng 11 năm 1935

(Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng — Số : t-CIII-3)

* * *

Thực dân Pháp lợi dụng bọn Tờ-rốt-kit, bọn cách mạng tả đầu lưỡi chuyên bịa đặt những chuyện hoang đường về Liên-xô và chuyên vu cáo Liên-xô. Ngày 19-11-1938, Đảng ta công bố một tài liệu gọi là « Bọn Tờ-rốt-kit đối với lễ kỷ niệm Cách mạng tháng Mười và kiến thiết xã hội chủ nghĩa » để vạch mặt phản cách mạng chuyên làm tay sai cho thực dân đế quốc của bọn Tờ-rốt-kit :

Bọn Tờ-rốt-kit đối với lễ kỷ niệm Cách mạng tháng Mười và kiến thiết xã hội chủ nghĩa

Mấy tờ báo của Tờ-rốt-kit ở đây đối với cuộc kỷ niệm Cách mạng tháng Mười chỉ nói ít câu qua loa, và dệt thêm chuyện để bôi nhọ Lê-nin và tô điểm cho thầy Tờ-rốt-sky của chúng. Còn đối với công cuộc kiến thiết xã hội chủ nghĩa lớn lao, mà hết thầy mọi người ngay thẳng ham chuộng tự do, hòa bình, bác ái ở trên thế giới đều đề ý, đều yêu mến, và ủng hộ, thì chúng nói sai lạc để lừa gạt nhân dân thế giới.

Nhưng mọi người đều nhận thấy sự kết quả tốt đẹp ở Liên-xô, chỉ trừ bọn phát-xít bọn tư bản thì mới ghen ghét sự thắng lợi của xã hội chủ nghĩa, vì sự kiến thiết ấy là cái tiêu biểu của cuộc tấn hóa của nhân loại, sự kiến thiết ấy cho quần chúng lao động, nhân dân bị áp bức, cho các phần tử trí thức có lương tâm đều nhận thấy rằng dùng lực lượng đoàn kết của dân chúng chẳng những có thể đánh đổ chế độ tư bản, mà lại còn có thể chiến thắng hết mọi trở lực để kiến thiết xã hội chủ nghĩa một chế độ không giai cấp, không người bóc lột người. Sự kiến thiết xã hội chủ nghĩa ở

Liên-xô dưới quyền lãnh đạo sáng suốt của Sta-lin đã đưa chủ nghĩa Mác — Lê-nin ra thực hành trong một xứ đã thực hiện giấc mộng mà nhân loại mơ ước bấy lâu nay.

Bọn Tờ-rốt-kit bịa đặt lịch sử: chúng nói sau hồi Cách mạng tháng Hai: « Đảng Bôn-sê-vich thiếu người chỉ đạo, chỉ giữ thái độ « dân chủ » không khác nào bọn Men-sê-vich và bọn xã hội cách mạng. Chính quyền vì thế mà lọt vào tay bọn dân chủ tiểu tư sản, đội lối xã hội » (*Phụ nữ thời dăm*).

Bọn Tờ-rốt-kit sử dĩ bịa đặt như vậy là vì chúng muốn « dựng chứng » rằng sau hồi Cách mạng tháng Hai, lúc mà Lê-nin còn ở Thụy-sĩ, Tờ-rốt-sky cũng chưa về nước, Đảng Bôn-sê-vich thiếu người chỉ đạo, nên đã đi sai đường, cúi đầu ủng hộ dân chủ để cho chính quyền lọt vào tay tư sản. Chúng dùng lối gian xảo để tung bức địa vị của thầy chúng lên, đặt thầy chúng ngang hàng với Lê-nin. Nhưng sự thực ai đã có nghiên cứu lịch sử Cách mạng Nga đều biết rằng thái độ chính trị của chàng Tờ-rốt-sky từ 1905 đến 1917, trừ một đôi lúc long lay, còn thì hoàn toàn và luôn luôn giống chủ trương Men-sê-vich.

Còn sau cuộc Cách mạng tháng Hai, chính quyền lọt vào tay bọn tư bản là vì lực lượng của Đảng Bôn-sê-vich lúc ấy còn yếu và vì đảng Men-sê-vich và Đảng Xã hội cách mạng theo phe tư bản chứ không phải vì Đảng Bôn-sê-vich không khác gì các Đảng kia như bọn Tờ-rốt-kit bịa đặt.

Báo « Phụ nữ thời dăm » của bọn Tờ-rốt-kit nói: « Trước tình thế ấy (tình thế nội chiến) Đảng Bôn-sê-vich và Lê-nin chỉ còn một cách là mong chờ một cuộc cách mạng thắng thế ở Âu châu trong một hay nhiều nước tiên tiến, nhất là nước Đức để cứu vãn Cách mạng Nga và cùng nước ấy thành lập xã hội chủ nghĩa. « Vì thế mà họ khinh thường sự tổ chức kỹ nghệ ».

Chỉ trông mong vào cách mạng thắng lợi ở Âu châu, tức là chủ trương của bọn Tờ-rốt-kit, bọn Bu-kha-rin.

Trong thời kỳ nội chiến, Đảng và quần chúng mãi lo tiêu diệt bọn tướng soái phản động, đánh lui quân đế quốc can thiệp còn có sức dáu mà chăm nom tổ chức, phát triển kỹ nghệ. Chớ không phải vì trông mong vào cách mạng ở Âu châu, mà không chú ý tới tổ chức kỹ nghệ.

Bọn Tờ-rốt-kit nói: « Tờ-rốt-sky tham dự một cách hoạt động và chỉ huy cuộc Cách mạng tháng Mười, tháng Mười 1917 ông được cử làm chủ tịch ủy ban cách mạng ở Pê-tơ-rô-gor-rát để tổ chức cuộc bạo động vũ lực ».

Mãi đến tháng 5 Tờ-rốt-sky vào Đảng Bôn-sê-vich, sau được cử vào Ban trung ương, và làm chủ tịch Xô-viết thành Pê-tơ-rô-gơ-rát. Còn trong ban tổ chức vũ trang bạo động chỉ có Sta-lin với những người khác mà thôi. Tờ-rốt-sky đâu có chân trong Ban Cách mạng ủy viên, như bọn Tờ-rốt-kit bịa đặt.

Bọn Tờ-rốt-kit ở Đông-dương muốn tung bốt bịa đặt để đưa Tờ-rốt-sky ngang hàng với Lê-nin. Song kỳ thực thì chính Tờ-rốt-sky luôn luôn tự phụ là hơn cả Lê-nin và vì vậy thường chủ trương chống Lê-nin. Trước kia chính Tờ-rốt-sky còn viết bài nói đề cương tháng 4 năm 1917 của Lê-nin là học theo đề cương tháng 3 của Tờ-rốt-sky.

Báo « Phụ nữ thời đàm » không nói tới khẩu hiệu của Tờ-rốt-sky « không đánh không hòa » không chịu ký hòa chiến với Đức, mà lại bịa đặt rằng: « trong cuộc hội nghị thứ bảy của Đảng, bình vực điều ước Bơ-rét — Li-tốp (điều ước ký hòa với Đức), Lê-nin nói: « Sự thực tuyệt đối là thiếu một cuộc cách mạng Đức, chúng ta sẽ chết ».

Lê-nin cực lực tranh đấu để ký hòa ước với Đức, để cho dân chúng nghĩ đến kiến thiết xã hội chủ nghĩa, để tiến đánh giai cấp tư bản. Lê-nin đâu có nói: « thiếu một cuộc cách mạng Đức, chúng ta sẽ chết ».

Năm 1915, Lê-nin nói, căn cứ luật phát triển bất đồng và có tính chất nhảy vọt của chủ nghĩa tư bản, nên có thể kiến thiết xã hội chủ nghĩa trong một xứ tư bản.

Thì bọn Tờ-rốt-kit lại bảo Lê-nin nói: « Để quốc chủ nghĩa thế giới và cách mạng thành công không thể đi đôi với nhau được » (Phụ nữ thời đàm). Chúng tưởng đặt bịa như thế là để bác thuyết « kiến thiết xã hội chủ nghĩa trong một xứ » của Lê-nin và Sta-lin nhưng khốn nạn! chúng đã thất bại hoàn toàn vì đặt bịa như thế chẳng những là chửi Lê-nin, mà cũng chửi cả Tờ-rốt-sky nữa, vì Tờ-rốt-sky nói có thể cách mạng thành công trong một xứ, nhưng không thể kiến thiết xã hội chủ nghĩa trong một xứ.

Lê-nin nói có thể kiến thiết xã hội chủ nghĩa trong một xứ thì bọn Tờ-rốt-kit lại đặt bịa Lê-nin nói: « ... chúng ta nhắm đến cách mạng quốc tế và chúng ta nhắm đúng... chúng ta đánh dấu luôn luôn rằng công việc như cách mạng xã hội không thể thực hiện trong từng nước một » (Phụ nữ thời đàm).

Còn vô số những câu đặt bịa mà chúng nó tự viết ra, tự họa lại rồi cho là lời của Lê-nin. Ở báo này không thể dẫn từng câu mà trả lời hết được.

Vấn đề kiến thiết xã hội chủ nghĩa trong một xứ, nay đã là sự thực hiện nhiên, không phải là lý luận nữa. Song bọn Tờ-rốt-kit trong « Phụ nữ thời đàm » lại cho rằng: « Hiện nay kể những bản thống kê lao động của bè đảng Sta-lin nói rằng xã hội chủ nghĩa đã thành lập ».

Chúng nó cho rằng những sự thắng lợi ở Xô-viết Liên bang đều là đặt bịa.

Nhưng thử hỏi các ông Tờ-rốt-kit rằng nếu trên thế giới này ai cũng nói suông đầu miệng như mấy ông ở đây thì có thể được, song sự thực, nếu Xô-viết Liên bang chỉ thống kê đặt bịa thì tại sao có biết bao nhiêu văn sĩ, nghệ sĩ, bác sĩ trừ danh mà không phải là cộng sản hay cảm tình với cộng sản — ở khắp các nước trên thế giới đã có dịp qua Liên-xô đều tỏ lời khen ngợi công cuộc kiến thiết xã hội chủ nghĩa? Và nếu chỉ là thống kê gian xảo thì bọn đế quốc đã xúm nhau đánh cho tan Liên-xô rồi, chớ sợ gì mà bọn Đức, Ý, Nhật vẫn lăm le đánh Xô-viết mà chưa dám đánh.

Còn bọn Tờ-rốt-kit ở Nam-kỳ, trong báo « Đại chúng » số 1 lại nói một cách khác rằng: « ... Tóm lại: nước Nga Xô-viết bước thứ nhất đã từ chỗ chống đế quốc đi lần qua nhập phe với đế quốc; bước thứ nhì theo thân thiện đế quốc dân chủ để giữ chừng đế quốc phát-xít. Với 2 bước ấy, nước Nga đã lọt ra ngoài xã hội chủ nghĩa của Mác—Ăng-ghe-n định nên ».

Rồi cả lũ Tờ-rốt-kit từ Nam chi Bắc đều kết luận giống nhau: là đánh đổ chính quyền Xô-viết.

Phụ nữ thời đàm: « Bọn phản đối tiên phong cách mạng trong phút nghiêm trọng này là phải kêu gọi quần chúng làm cách mạng chính trị ở Nga, lật đổ bọn thợ lại, để củng cố độc tài vô sản và dẫn đạo cách mạng thế giới.

« Chỉ có cách mạng thế giới mới cứu nước Nga khỏi cái họa đế quốc ».

Quần chúng lao động và những phần tử trí thức có lương tâm, không ai ngu gì mà hưởng ứng bọn Tờ-rốt-kit phản cách mạng để chống Xô-viết liên bang. Các ông Tờ-rốt-kit cứ hô phát lên là bắt tay với bọn phát-xít để chống chủ nghĩa cộng sản có được không, còn che đậy làm gì?

Những hành động « tả » cách mạng đầu môi, trở tay đặt bịa và phá phách của bọn Tờ-rốt-kit ở các nước ai có chút lương tâm có trí óc phán đoán và xem xét đều cho bọn Tờ-rốt-kit là tay chân bọn phản động phát-xít.

31—19/11/1938

U.T.

(Theo nguyên văn bản đánh máy của Viện Bảo tàng cách mạng — số DIII/3b-1)

Sau khi phát-xít Đức mở cuộc tấn công xâm lược Liên-xô, Đảng Cộng sản Đông-dương càng ra sức tuyên truyền bảo vệ Liên-xô, bảo vệ thành quả của Cách mạng tháng Mười. Báo *Cờ giải phóng*, cơ quan tuyên truyền cổ động Trung ương của Đảng Cộng sản Đông-dương số 8 ra ngày 10-11-1944 đã viết bài « Ngày 7 tháng Mười một! » để ủng hộ Liên-xô, ủng hộ Cách mạng tháng Mười:

Ngày 7 tháng Mười Một

Ngày 7 tháng 11 đã tới. Thọ thuyền và nhân dân lao khổ toàn thế giới đang náo nức nhớ lại ngày 7 tháng 11 năm 1917.

Năm ấy, các nước trên thế giới cũng đánh nhau kịch liệt. Hàng chục triệu dân nghèo bỏ mạng, hàng trăm thành phố tan hoang. Ở Nga, dân chúng sống dưới gông xiềng của nhà vua tàn ác, lại bị chiến tranh bòn rút hết của, hết người. Họ phần nộ thét lên. Rồi giai cấp thợ thuyền phát cờ đi trước, cùng toàn dân hăm hở tiến lên đập nát ngai vàng của Nga hoàng. Họ lập ra hội đồng của nhân dân gọi là xô- viết để tự cai trị. Sau đó, họ lại đoàn kết đánh bại được 14 nước thù địch lăm le bóp chết chế độ Xô- viết mới ra đời.

Oanh liệt thay!

Từ đấy, họ chăm lo vun đắp cho đời sống của họ được tốt tươi. Thọ trông coi nhà máy. Dân què đủ ruộng cấy chung. Đàn bà ngang hàng với đàn ông. Con trẻ được chăm nom. Ông già được nuôi nấng. Các dân tộc dưới quyền Nga hoàng được giải phóng cùng hợp với dân Nga lập thành Liên bang Xô- viết (gọi tắt là Liên-xô), rộng một phần sáu quả địa cầu.

Thợ thuyền thế giới đã nhận Liên-xô là tổ quốc của mình. Dân nghèo thế giới đã có Liên-xô là thành trì cách mạng. Chủ nghĩa xã hội thắng lợi ở Liên-xô đã đe dọa bọn đế quốc thế giới. Nên năm 1940 phát-xít Đức, tên linh sen đậm của tư bản tài chính quốc tế hung hăng xông vào cướp đất Liên-xô. Chúng định phá tan hòa bình hạnh phúc của dân Liên-xô, xóa bỏ chế độ Xô- viết đẹp đẻ của họ và đập đổ thành trì cách mạng thế giới.

Nhưng chúng đã thất vọng đau đớn. Ngót 200 triệu dân vùng đứng dậy. Cả thế giới xô lên một làn sóng bất bình. Và sau bốn năm chiến đấu cực kỳ anh dũng, Hồng quân Liên-xô dưới quyền chỉ huy của Thống chế Sta-lin, đã phá được hết các cuộc tấn công tàn khốc của lũ mọi phát-xít, quét sạch được những vết chân như hằn của chúng trên đất Liên-xô, giữ vững được thành trì cách mạng thế giới và giúp các dân tộc nhỏ yếu châu Âu thoát khỏi nanh vuốt phát-xít.

Chẳng bao lâu nữa, Hồng quân sẽ tiến sâu vào đất Đức cùng quân Anh, Mỹ bóp chết con thú dữ phát-xít. Ở châu Âu, làm tròn nhiệm vụ của đội quân tiên phong chống phát-xít xâm lược, mở rộng chế độ dân chủ ra khắp thế giới, xây dựng hòa bình hạnh phúc cho loài người.

Vẻ vang thay!

Ngày 7 tháng 11 đã là ngày sinh nhật của một thế giới huy hoàng trong đó loài người thuận hòa, no ấm.

Ngày ấy đã về, về giữa lúc phát-xít đang lùi bước, làm nức lòng thợ thuyền và các dân tộc bị áp bức toàn thế giới.

Lá cờ hồng đang lướt gió.

Ngọn lửa đã vùng lên. Giặc phát-xít phải rụng đầu! Thọ thuyền Đông-dương đang cùng các giới đồng bào chiến đấu cho nền độc lập, hãy phấn dũng tiến bước.

Và nhân ngày kỷ niệm oanh liệt này, hãy giơ tay hát khúc ca hùng tráng ca ngợi những thắng lợi vẻ vang của Hồng quân Liên-xô và thề quyết theo gương chiến đấu anh dũng của Liên-xô.

Thế giới chiến tranh và Nhật - Pháp xung đột đã tạo ra cho nhân dân Đông-dương những điều kiện ngày thêm thuận tiện cho cuộc khởi nghĩa đánh Nhật Pháp. Nhân dân Đông-dương hãy kịp xếp chặt hàng ngũ dưới lá cờ của Đảng Cộng sản Đông-dương đang chớp lấy cơ hội giành quyền tự do độc lập cho giống nòi.

C.G.P.

(Báo *Cờ giải phóng*, cơ quan tuyên truyền cổ động Trung ương của Đảng Cộng sản Đông-dương - Số: 8, ra ngày 10-11-1944.

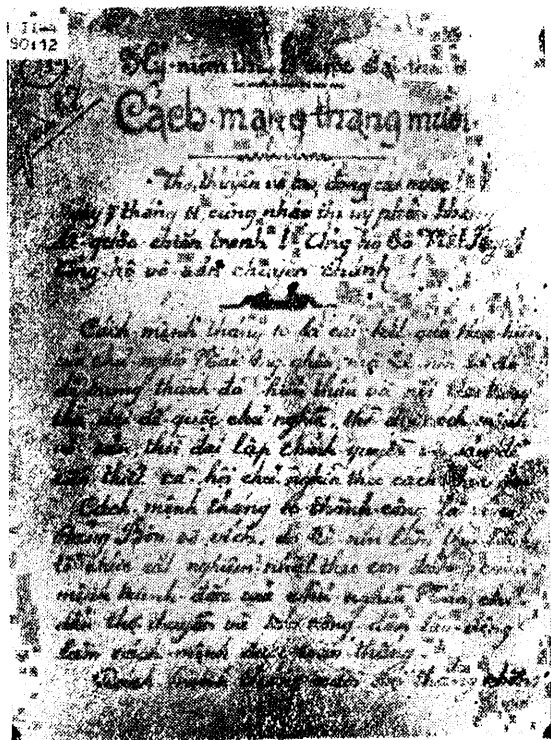
Theo nguyên văn bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng Việt-nam—số: 881b)

* * *

Dưới đây chúng tôi xin giới thiệu hai ảnh chụp tờ truyền đơn năm 1930 của Đảng ta kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga. Ảnh (1): truyền đơn bằng chữ nôm của Đảng Cộng sản Đông-dương. Phần trên của ảnh chụp bị mờ, chỉ đọc rõ từ chữ... Liên bang Xô- viết là Tổ quốc chung trở xuống. Ảnh (2) truyền đơn kỷ niệm thứ 13 cuộc đại thắng Cách mạng tháng Mười (1930). Ảnh này chỉ chụp được phần trên của truyền đơn, phần dưới bị thất lạc. Chúng tôi xin phiên âm bản truyền đơn bằng chữ nôm ra chữ quốc ngữ để các bạn tham khảo:

Ảnh số 1

Ảnh số 2

Truyền đơn kỷ niệm Cách mạng tháng Mười Nga

Gương Cách mạng tháng Mười là thế

Cho nên Cách mạng tháng Mười là một cách mạng chung cho tất cả anh em Công Nông thế giới.

Liên bang Xô-viết là

TỜ QUỐC CHUNG

Cho tất cả những người làm lụng bị bóc lột đè nén trên thế giới này.

Vậy chúng ta phải kỷ niệm Cách mạng tháng Mười thế nào cho xứng đáng?

1 — Phải bênh vực Xô Nga, và Xô Nga lãnh đạo cho cách mạng thế giới, cho nên các đế quốc chủ nghĩa đều muốn nuốt sống Xô Nga.

Chúng ta phải gìn giữ Xô Nga.

1) Nếu có đế quốc chủ nghĩa chiến tranh thì anh em nhất định không đi lính cho đế quốc chủ nghĩa Pháp, nhất định không đánh Xô Nga mà quay đầu súng lại bắn chết đế quốc chủ nghĩa Pháp.

2) Phải tuyên truyền cho ai cũng biết đến Xô Nga để bênh vực cho Xô Nga.

3) — Phải theo gương Cách mạng tháng Mười.

Anh chị em phải theo gương Cách mạng tháng Mười cùng với anh em chị em Công Nông thế giới làm Cách mạng Cộng sản, phải mau mau đoàn kết nhau lại để:

Ủng hộ Xô Nga

Phản đối đế quốc chiến tranh.

ĐÔNG-DƯƠNG CỘNG SẢN ĐẢNG

(Theo nguyên bản chụp phim của Viện Bảo tàng cách mạng—số: 18/BXII—5)

NGUYỆT HƯƠNG

và

MAI KHẮC ỨNG

suu tầm, giới thiệu